



ת"פ 48840/03/21 - מדינת ישראל נגד אולגה אזימוב, אולגה מוזגנוב

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 48840-03-21 מדינת ישראל נ' אזימוב ואח'
תיק חיצוני:

בפני	כבוד השופט, סגן הנשיאה ארז נוריאלי
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמים	1. אולגה אזימוב 2. אולגה מוזגנוב ע"י ב"כ עו"ד אברהם ברחד

החלטה

- לפניי בקשה לביטול כתב אישום נוכח קיומם של פגמים מהותיים.
- ביום 22.3.21 הוגש כנגד המבקשות כתב אישום המייחס להן חמש עבירות, לרבות עבירות בגין פגיעה בשמורת טבע, פגיעה בערך טבע מוגן ואיסור דיג.
- על פי כתב האישום, ביום 13.5.20 בסמוך לשעה 20:00, הגיעו הנאשמות לשמורת הטבע "חוף גדור" (להלן: "השמורה") כאשר הן מצוידות בציד צלילה. הנאשמות נכנסו לשמורה שלא בשעות השהייה המותרות, דגו בשמורה מספר דגים ותמנון, כל זאת ללא שמחזיקות ברישיון כדין.

טענות הצדדים:

- ביום 8.8.21 הוגשה בקשת ב"כ המבקשות לביטול כתב האישום מחמת פגמים בכתב האישום ומחמת טענת הגנה מן הצדק.
- לטענת ב"כ המבקשות, כתב האישום הוגש בידי גורם שאינו מוסמך בדיון. לטענתו אין ולא קיים גוף העונה לשם- הרשות לשמירת הטבע והגנים אלא קיימת "רשות הטבע והגנים". לטענתו, מדובר בתאגיד סטטוטורי שאינו מוסמך להגיש כתב אישום. עוד נטען לקיומו של פגם בהפעלת שיקול הדעת מטעם המשיבה, מאחר שמדובר בעבירות מנהליות אשר בגינן מקובל להטיל קנס מנהלי. ב"כ הנאשמות טען לקיומו של פגם משמעותי נוסף בהגשת כתב האישום מאחר ולא צורף מסמך "נימוקי תובע להגשת כתב אישום" (להלן: "נימוקי התובע").
- עוד טען ב"כ המבקשות לקיומה של טענת הגנה מן הצדק עקב אכיפה בררנית. לטענתו, תיקים בנסיבות דומות הסתיימו בהליך מנהלי לאחר תשלום קנס. ב"כ הנאשמות טען בנוסף כי כתב האישום כולל סעיפי



אישום רבים שנועדו להחמיר עם המבקשות.

7. לתמיכה בטענותיו, הפנה ב"כ המבקשות למספר מקרים בהם הוטלו קנסות בגין עבירות דיג ללא רישיון שנסגרו לאחר תשלום קנס.

8. המשיבה ביקשה לדחות את הבקשה על הסף. ב"כ המשיבה הדגישה כי המקור החוקי לקיומה של הרשות הוא בסעיף 3 לחוק גנים לאומיים, שמורות טבע, אתרים לאומיים ואתרי הנצחה, התשנ"ח-1998; נימוקי התובע נחתמו ביום 22.3.21 והם מופיעים במזכר; אין בקיומן של חלק מהעבירות כעבירות מנהליות לגרוע מסמכותה של המשיבה להגיש כתב אישום בשל העבירות; כתב האישום הוגש בהתאם לנהלים כאשר על פי סעיף 4.6.2 נקבע כי במידה ובוצעו שלוש עבירות מסוג ברירת משפט באותו אירוע יוגש כתב אישום; כל אחת מן העבירות המיוחסות מתארת עבירה נפרדת ועצמאית אשר מתבססת על יסוד עובדתי שונה.

דין והכרעה:

9. הבסיס המשפטי לטענות המבקשות מעוגן בסעיפים 149 (3) ו-(10) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן: "**החסד"פ**").

פגם או פסול בכתב האישום:

10. לאחר שבחנתי את טענות ב"כ המבקשות ותשובת ב"כ המאשימה, מצאתי כי אין ממש בטענה לקיומו של פגם או פסול בכתב האישום ולפיכך אני דוחה את הבקשה להורות על ביטול כתב האישום. המאשימה הינה גוף מוסמך על פי דין וב"כ המשיבה הוסמך על ידי היועמ"ש לשמש כתובע מטעם המשיבה.

הגנה מן הצדק ואכיפה בררנית:

11. פעולתה של רשות התביעה הינה פעולה מנהלית שבבסיסה עומדת חזקת התקינות המנהלית (ראה למשל בג"צ 3405/12 **פלונית נ' מדינת ישראל**, וכן ראה ע"פ 3205/07 **פלוני נ' מדינת ישראל**).

12. **בע"א 2910/94 ארנסט נ' יפת פ"ד נ(2) 1996**, נקבע הכלל לפיו מוסמך בית-המשפט לבטל כתב אישום כשאינן אפשרות להעניק לנאשם משפט הוגן או כשיש בניהול המשפט משום פגיעה בתחושת הצדק וההגינות. המבחן שנקבע היה מבחן "**ההתנהגות הבלתי נסבלת של הרשות**", כאשר הכוונה להתנהגות שערורייתית שיש בה משום רדיפה, דיכוי והתעמרות בנאשם ולמקרה בו המצפון מזדעזע ותחושת הצדק נפגעת.

13. מבחן זה רוכך עם השנים בפסק הדין שניתן בע"פ 4855/02 **מדינת ישראל נ' בורוביץ פ"ד נ(6) 776 (2005)** (להלן: "**הלכת בורוביץ**"), ובו הורחבה תחולת ההגנה גם למקרים בהם קיומו של ההליך הפלילי יפגע בתחושת הצדק וההגינות.

14. דוקטרינה זו זכתה לעיגון חקיקתי במסגרת סעיף 149(10) לחסד"פ שם נקבע כי בית-המשפט רשאי לבטל כתב אישום במקרה בו "**הגשת כתב האישום או ניהול ההליך הפלילי עומדים בסתירה מהותית לעקרונות של צדק והגינות משפטית**".



15. דוקטרינה זו זכתה לעיגון חקיקתי במסגרת סעיף 149(10) לחסד"פ שם נקבע כי בית-המשפט רשאי לבטל כתב אישום במקרה בו "הגשת כתב האישום או ניהול ההליך הפלילי עומדים בסתירה מהותית לעקרונות של צדק והגינות משפטית".
16. סעיף 149(10) לחסד"פ לא שינה את הלכת בורוביץ, ובו נקבע מבחן משולש לתחולתה של ההגנה: בשלב הראשון, על בית-המשפט לזהות הפגמים שנפלו בהליכים שננקטו בעניינו של הנאשם ולעמוד על עוצמתם, וזאת במנותק משאלת אשמתו או חפותו. בשלב השני, יבחן בית-המשפט אם יש במסגרת ההליך הפלילי, חרף הפגמים שבו, משום פגיעה חריפה בתחושת הצדק וההגינות. או אז עליו לערוך איזון בין הערכים השונים. בשלב השלישי, יבחן בית-המשפט האפשרות לרפא את הפגמים באמצעים מתונים ומידתיים חלף ביטולו של כתב האישום.
17. פסיקת בתי-המשפט בכל הערכאות, חזרה וקבעה כי דוקטרינת ההגנה מן הצדק תיושם רק במקרים יוצאי דופן ולא בנקל יבטל בית המשפט כתב האישום עקב טענה של הגנה מן הצדק. המקרה שלפניי אינו נמנה על אחד מאותם המקרים.
18. כידוע, אחת הסיבות לטענה של הגנה מן הצדק היא אכיפה בררנית. אכיפה בררנית משמעה הבחנה לא ראויה בין מי שנתונים הרלוונטיים שווים ואין משמעה הבחנה בין שונים (ר' למשל ע"פ 6328/12 **מדינת ישראל נ' פרץ** (10.9.2013); רע"פ 1611/16, 4238/16).
19. אפליה אסורה מתקיימת במצבים העונים על שני תנאים מצטברים: האחד, חוסר שוויוניות בפעולות אכיפה של הרשות כלפי דומים, והשני, מטרה, תכלית ויעד זרים, לא ענייניים ופסולים, שהגיעו את הרשות לאכוף את הדין באופן לא שוויוני. לצורך ביסוס טענה של אכיפה בררנית מחמת מטרה פסולה, שיקולים זרים או שרירות גרידא, אין די בכך שיוכח כי אכיפת החוק היא חלקית, אלא יש בנוסף להניח תשתית ראייתית ממשית לכך שאין לאכיפה החלקית הסבר המבוסס על שיקולי מדיניות, נהלי עבודה, כללים ואילוצים מערכתיים.
20. לא הונח לפניי בסיס עובדתי כאמור המספיק לשלב בו אנו נמצאים.
21. טענותיו של ב"כ המבקשות לפיהן אין ולא קיים נוהל כתוב, נסתרו על פניהם נוכח המסמכים שצורפו על ידי המאשימה. נוהל 4.6.2 אשר צורף לתגובתה של המשיבה מלמד כי אין ולא קיים פגם בשיקול דעתה של המשיבה כפי הנטען, עת בחרה להגיש את כתב האישום כנגד המבקשות.
22. לאחר בחינת העדויות, המסמכים והראיות, אגב שמיעת ההוכחות בתיק, שמורה הזכות לב"כ המבקשות לשוב ולטעון טענותיו לקיומה של אכיפה בררנית, ובקשתו תבחן לגופה.
23. לאור כל האמור לעיל, אני דוחה את הבקשה לביטול כתב האישום.
24. מאליו מובן כי אין בהחלטתי משום הבעת עמדה אשר לדיות הראיות.

זכות ערעור כדין לבית משפט מחוזי מרכז כדין.

המזכירות תעביר החלטתי לידיעת הצדדים.

ניתנה היום, כ"ז תשרי תשפ"ב, 03 אוקטובר 2021, בהעדר הצדדים.

